

ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾತ್ರ ಹೊಣೆಯೇ?

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ಓಡುತ್ತೆಲೀ
ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ ಎಂದರೆ ಅಂತಹ
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮನೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ,
ಬಡತನ, ಅನಾರೋಗ್ಯವೂ ಕಾರಣ.
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಇಂತಹ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು
ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಒಟ್ಟು
ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವು
ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ.

ವಿಷ್ಣು

ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಧೋಷಿಸಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಕೀಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದು, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಜರುಗುತ್ತಳೇ ಇವೆ. ಬಾಗಳೇಂಳೆ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬರು ಮುಧ್ಯತರ ರಚಿ ಮುಗಿಸಿ ಒಂದು ದಿನ ತಡವಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧಾರ್ಜಿಸ್ತಾರೆ. ಹೊಳೆನರಕೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮೂಡಲುಕೊಷ್ಟಲು ಗ್ರಾಮದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕ ಜೋರಾಗಿ ತಲ್ಲಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಮಾನಸಿಕ ಅಸ್ವಸ್ಥಿತಾದಳ್ಳಿ. ಹೊನ್ನಾವರದ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ಎರಡು ದಿನ ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಕ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧಾರ್ಜಿ, ಆದೆ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಓಡುವ ಶಿಕ್ಷಕ ವಿಧಿಸಿದ್ದರು. ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಓಡುತ್ತೆಲೀ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ ಇಂತಹ ತಂತರಾರಿ ಘಟನೆಗಳ ಅರಿವೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಇದಿಗೆ ಬಾಗಲಕೋಟೆಯ ಶಿಕ್ಷಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯನ್ನು ಹಿಗಳುಮುಗಳು ಧಾರ್ಜಿಸ್ತಾರೆ.

ಕೋಲ್ಪುತ್ತಾ ಶಾಲೆನಿಕೆತನದಲ್ಲಿ ಹಾಗಿಯೆಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಗೆ ಅದೆ ಮಾತ್ರ ಕುಡಿಯುವ ಶಿಕ್ಷಕ ಬೂಪರೂ ಇರ್ದಾರೆ. ಮುಕ್ಕಳು ಹಾಗಿಯೆಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವಿಶೇಷ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರಿಸಬಹುದೇ ಹೀಗೆಯು ಶಿಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೊಂದಿಗೆ ಅನುಭಿತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ ಸಂಿತ್ತ ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನು ಕೇಲಸದಿಂದ ವಚಾ ಮಾಡಿದ ಹೇಂಡ್ರಿಯ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಉದಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಸ್ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಎತ್ತಿಹಿಡಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ, ದೌಜನ್ಯವನ್ನು ಕೋರ್ಸ್ ಸಹಿತವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಇಂತಹ ಅಂತಹ ಹೃತಿಸುವ ಸಂಗೀಗಳು ಜರುಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಇವೆ. ಅಸಭ್ಯ ವರ್ಷನ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಲೈಂಗಿಕ ದೌಜನ್ಯನ್ನದ ವಾಯಿಸ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲಾಖೆ ವಿಚಾರನೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಕೀರುಕುಳಿಕ್ಕೆ ಒಳಗೊದವರ ಹೇಳಿಕೆ ಸಾಕು ಎಂದೂ ಕೋರ್ಸ್ ಸ್ವಾಷಾಧಾರಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರೂನಿದಿಲ್ಲ ನೊಂದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಅಯೋಗದ ಕಾಯ್ದೆ ಯಾವುದು ಅಪರಾಧ. ವಿಕ್ರತ ಶಿಕ್ಷಕರ ವರ್ತನೆ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ ವಾಯಿಸ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. 1956ರಲ್ಲೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದು ಪರಿಷ್ಕರಗೊಳ್ಳತ್ತಲೂ ಇದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕ ವಿಧಿಸಿಲ್ಲಿರುವೆಂದರೆ ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಭಯಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಂದು ಎಷ್ಟೋ ಜನ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಲೆ ವೆಶಿ ನಿಂತಿಲ್ಲವೇ? ಹೌದು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದರ ಅಗತ್ಯ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಸಂಿತ್ತ, ನೃತ್ಯ ಮುಂತಾದ ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಇಂದು ಒಂದಿಗೂ ಗುರುತ್ವ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಸಮರ್ಪಿತವಾದುದು. ಆದರೆ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಒಂದಿಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಕಲೆಕೆಯ ಆಕರ್ಷ, ಪರಿಕರಗಳು ಬದಲಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನ್ಯಸ್ಥಿತಿ ಅರಿತು ಪಾರ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಇಂದು ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಅಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಈ ಎಲ್ಲ ಅವಧಾರಣೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ಓಡುತ್ತೆಲೀ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ ಎಂದರೆ ಅಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮನೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಬಡತನ, ಅನಾರೋಗ್ಯವೂ ಕಾರಣ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಇಂತಹ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಒಟ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವು ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಶಿಕ್ಷಕನ ಹದ್ದೆ ಬಹಳ ಪವಿತ್ರವಾದುದು. ಉನ್ನತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಟ್ಟೆ ಇಂದ್ರಾವರಸ್ನೇ ಶಿಕ್ಷಕ ಹುದ್ದೆಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೇವಲ ಹಣಾಡಾಗಿ ನಾಯಿಕೆಂದೆಗಳಿಂತ ಹಬ್ಬಿತ್ತಿರುವ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಆದಳಿತ ಮಂಡಳಿಗಳಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರಿಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಸಾಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗಂತ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಫೋರ್ಮಾರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಆದಳಿತ ಮಂಡಳಿಗಳ ಹಣಾಡಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೂಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯುವರಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಮಾತ್ರ ದೂರುವಂತಿಲ್ಲ.

ಶಿಕ್ಷಕರು ನೇರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಗಳಿಪಾರ ಹೆಣ್ಣುತ್ತಿಲ್ಲ ಇರಬೇಕು. ಎಂಬೆಂದು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಅವರ ಸಾಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರಿದ ಹೋಮ್ ವರ್ಷ ನೀಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕೆಲಸದ ಹೋರೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಒಮ್ಮತೇಕ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ವೇತನ ಪಡೆದು ಕತ್ತೆಯಿಂತೆ ದೂಡಿಯುವ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಂತಹ ಅಮಾನವೀಯ ವರ್ತನೆ ಎಸಗುತ್ತಿರಬಹುದೇ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮನಶಾಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನವೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

■ ಗುಡಿಹಳ್ಳಿ ನಾಗರಾಜು